

**מר פתחה אשור בן שעבן תושב יפו.
זכה בפרס הראשון**

בתחרות הנהג הזהיר 1961

טיסה לפריס וחזרה במטוס „אולימפיק“

ההרשמה לתחרות נהג זהיר 1962
מסתיימת ב־31 למאי

הרשם עוד היום!

מקומות ההרשמה:

- ★ בכל סניפי המועצה.
- ★ בכל תחנות „דלק“, „סונול“ ו„פז“.
- ★ בכל בתי הדואר בארץ.

לתשומת לב הנהגים!

המועצה הלאומית למניעת תאונות מכריזה בזה על מפעל מיוחד להגדלת מספר המשתתפים בתחרות „נהג זהיר“ ופונה לכל נהג הלוקח חלק בתחרות לתרום תרומה נוספת למלחמה בתאונות ולגייס 10 נהגים נוספים לתחרות 1962. לכל נהג שימצא למשרדנו (ת.ד. 15018 תל-אביב) שמותיהם של 10 משתתפים חדשים, הנכונים להצטרף לתחרות, בצרוף כתובותיהם ומספרי רשיונות הנהיגה, יוזחרו רמי ההכרזות במועצה לשנה זו.

תוקף הפדר זה — עד יום 15.6.26

המועצה הלאומית למניעת תאונות

**כריכות
„העולם הזה“**

הקוראים אשר טרם קיבלו את כריכותיהם, לשנת 1961 ולשנים הקודמות, מתבקשים לפנות ביום ראשון ושני ה־27 ו־28 למאי, בין השעות שש עד שמונה אחר הצהרים, למשרד „העולם הזה“ ברחוב גליקסון 8, תל-אביב (ליד כנר דיזנגוף) לשם קבלת הכרכים.

חדש בנוף החוף...

לעונת הקיץ והרחצה, שמתחילה בימים אלה, מביא בית-החרושת הידוע לבגדייים לגברות וגברים חידוש מענין ביותר. מלבד הדוגמאות החדשות של בגדייים וביקיני, הופיע כחידוש נאה לקיבושת חוף, מגבת רחצה מפרוטה, הנלבשת גם כצעף להגנה בפני קרני השמש הלוהטות. מגבות רחצה אלה של „אלמקו“ בשלל צבעים יהיו השנה את חידוש האופנה האחרון בחופי הרחצה של ישראל.

אחר, אפילו כשהרב חדה מונחת על צווארו, את מקום הימצאו של יוסף.
נ.ב. נא לא ללצלץ בין 2 ל־4 אחה״צ.
ר' שוחמכרובומיקול, החור השני על־יד הרפת, מושב קוממיות

מעם וריה

כקורע ותוק של עתונכם, ידוע לי שאתם מרבים להנן על החלש מפני חוק סמנו. מתור אותה גישה, החלפתם כנראה להקדיש מקום בעתונכם למענותיה של מחתרת העכברים בארץ, שיצאה ללחום

דרי פלדרמאוס

הנה מה שכתב לוספיוס הדגול על העכבר: „העכבר הוא חיה מאוסה, המובילה מחלות ומניפות אל תוך קיבוצי מישכנם של בני־אדם. הוא אוכל מוון, ועל־ידי כך מרעיל את ה־שיירים. הוא נובר מתחת לאדמה, ועל־ידי כך טומן את המניפות בשרשי הצמחים עצמה.“
ואילו ארכיפרכיאנוס, שחי כ־120 שנה לאחר מכן, קבע: „העכבר הוא ספייל מניעל נורא, ולגמרי לא סימפאטי, ובכלל, כש־אניה טובעת, הוא בורח ראשון, המנוול. צריך להרוג אותו. מוון!“
על כן, חובה קרשה לי — ממש כי יבועת אסקולאיוס — להרוג כל עכבר הנקרה לרדכי. מהנה, אף אצא לציייד מאורגן של עכברים. צריכים להרוג כל עכבר!

אילו רק ידעתם כמה שהם טעימים לחך! דרי ה. פלדרמאוס, בית-החוליס האוניברסיטאי, בית הנוס

שימחה רמוכה

אני מסכים אתכם בהחלט שהמלקוש שי ירר ביום העצמאות היה המאורע המרכזי של החג הלאומי החשוב ביותר במדינת ישראל (העולם הזה 1288).
הצלם שלכם כיתת כוודאי את רגליו ופן רב עד שהלגליה לצלם קבוצות חוננות ערב החג. כל הכבוד לו. ראיתי פרצופים ענופים וברחתי הביתה. אני התיאשתי. נימרוד שטרק, תל-אביב

המדינה הנכה

הכתבה שהופיעה במרדו „המדינה“ על סחירו הרמים לכיפת הכבוד של יום העצמאות זיעה אותי עד היסוד. סעיתם רק בכותרת הרשימה: צריך היה להיות לא„דם ודולרים“, אלא „לרגל העצמאות.“ נחום רבינוף, ירושלים

בושתי בפני קטועי הרגל האלמוניים, אך הרדתי לגורל המדינה שרק ארבע־עשרה שנה אחרי ייסודה נמצאת עקודת־לב ו־עשויה להוציא בשלוה חוורים כאלה. ארו גולדמן, חיפה

דגלים וחזרה

בערב יום העצמאות בתל-אביב ראיתי מעללי מחללים ערביים לצלילי חליל רוי עים בכיורות העיר — והשתלבו עם חבי רים יהודיים בהורה סוערת. תשבתי שאקרא על כך בעתונים. אולם לצערי הרב הובלטה במקום זה ידיעה אחרת לגמרי. ככותרות ראשיות הודיעו העתונים העבריים „עיר ביי מירה קרעו את דגלי המדינה (העולם הזה 1288).“
... אסור לחשוב שמעשה זה נעשה על־ידי אנשים לאומנים או שונאי מדינת יש־ראל. אף אדם נכון, המעוניין בפתרון בעיית המעוט הערבי, לא יגש לפתור או תה על־ידי הורדת דגל המדינה וקריעתו. אנו, ערביי ישראל, הננו אזרחי המדינה ועלינו לעמוד בהתחייבות כלפי כבוד ה־דגל. אנו, שקועים בתור בעיות שמוז ופן רב מחכות לפתרונן. חלקן הגדול חלוי וסותנה באמון ההדדי... אל לאותם הגופים המסכים למעשים כגון אלה לקבוע שכל ערביי ישראל קיבלו את התקרית בי שימחה רבה...
סוכני נטור, קלנסואה

חידת מלים

אנו ששה סטודנטים ישראלים בגרנובל מחכים מדי שבוע בשבוע להעולם הזה בקוצר רוח של פועל־דחק המחכה ליום השלומים. אולם הפעם ברצוני גם להגיב על בעיה שאני חושב עליה כבר מזמן... כל היתרונות מרבים בעד רעיון הלטיניזציה של הכתב העברי (העולם הזה 1283). לפנינו דוגמה של עמים רבים, ביניהם התורכים, הארמנים, הפינים, וא־פילו עמים עתיקי תרבות כמו הסינים, שהחליפו את כתבם לכתב הלטיני הפשוט והנחות.
אם אתם מצרדים ברעיון הלטיניזציה, ראוי לכם להיות החלוצים בשמח זה, כמו שהייתם משחיים רבים אחרים. כיצד? פשוט מאד: הרפסו כל שבוע איוה מרוד קמן בכתב הלטיני. הדבר יעורר את סק רנות הקוראים, שיתייחסו אליו כאל סק מלים, וכמוס קצר תרכשו דתיזציוני רבה בעד הלטיניזציה. מה דעתכם?
א. הייזמן, גרנובל, צרפת
Ma da'ath ha qor'im ha 'akherim?

חיטפי הילדים
הכתבה שלכם על חוטפי הילדים (העולם הזה 1288) לא הדגישה את ההבדל בין פעולות מיסיונריות לבין חינוך ילדים בכתיספר שבהנהלת נזירות קתוליות. צעקות הנועזאלר ההיסטריות וההרבת תו השמד ומכירת נמשות על משלוח ה־ילדים לבתי־ספר אלה, הם צעקות מכוונת והסדר שחר. הציבור צריך להבין שאין כל הבדל בין בתי־ספר אלה לכל בתי־הספר האחרים במדינה, פרט לכך שבני־היהם מצויינים בדיעה טובה של שפה ירה ובמסעו נימסים והתנהגות הרבותית. שום פעולה של רכישת נמשות רכות לנצי־הית אינה נעשית בין כותלי מוסדות חינוך אלה. אהוד גלנדמן, ירושלים

מה מתרחש כאן? אם נשלחת ילדה אחת להתחנך במיסיון — מירר מסתבר שמש־פחה בת 10 נפשות אינה יכולה לחיות בחדר אחד וכבר־דפלא נמצאים הכספים על מנת לרכוש עבורה דיוך מתאים. אך הוצאה הנפש הרכה מצפורני המיסיון ה־נורא והכל בא על מקומו בשלום. שום מוסר לא נחלץ לעזור למשפחה.

אני נחרר לחשוב מה יהיה אם הדתיים יצלוחו למנוע את המשך פעילותם של המוסדות הקתוליים. באיזה אופן יצלחו או המשפחות המרודות להסב את תשומת לבו של הלב היהודי החם למצוקתו? ה. רוננברג, תל-אביב

יש לי הרושם שהתקפות שפגלה ה־מיסטר נגד חוטפי יוסל'ה היא מתוכננת והעתוי שלה אינו מקרי. הרי לפי נסיונו עכבר ידועות לנו היטב שיפותיו של ה־מיסטר. אני רואה בזה הכנה לעיסקה חדשה עם כוחי הדת, כדי להשיג את תמיכתם בעצת השור שיניה אישכול על שולחו הככת.

אני יודע כמה פעמים מתכוון ביגיי למכור את יוסף. פעם כנגד קיפוח חרונות המיעוט הערבי והפעם, כנראה, כנגד זכו־יותיו של כלל העם.
... מתי יקום הציבור ויגיד להם די? כל עוד תימשך השאננות פניע לו לאכול קש. אברהם כרמוך, חיפה

בוראי מעניין אתכם המחזה שנתגלה־עינו ברמת־גן, באחד מחלונות־הראווה של הנויות לצעצועי ילדים. נו, באמת, אולי הם יגידו?

אליעזר בוכני, גבעתיים
חלון־הראווה שמשך את עינו של הקורא אליעזר בוכני — ראה תמונה.

חלון־הראווה ברמת־גן

קוד קורא
לכל העכברים כאשר הם שם הצפויים לכליה בצפורניו של הסורף האכזרי טומטום ב־מיאן.

לכל אלה שהחול האכזר מאיים על חייהם, הרינו מציעים סקלט ומפלט בי־משבני, מושב קומפיות. זה שנים מספר, מאז שרבנו היקר והקדוש רב בנימין מנדל־סון נסל אותנו תחת חסותו, אין כל אויב ועד יכול לחזור לתחומנו. לא רק התולים מפתחים מכבוד הרב, אלא אפילו המשטרה אינה מעזה להיכנס כלי לבקש רשות תחילה.
התנאי היחיד שעל כל עכבר לעמוד בו (אם קיבל אצלנו מפלט) זה לא לגלות לאף